

ДІЛО

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 18., II. пов. Конт. почт. шваб. 26.726 Адреса телеграфу: „Діло—Львів“. Число телефону 565. Рукописів редакція не зберігає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно 5— К. чотирічно 15— піврічно 28— цілорічно 56— у Львові (без доставки): місячно 4— К. чотирічно 12— піврічно 22— цілорічно 44— в Німеччині: піврічно 28— М. цілорічно 56— За зміну адреси платити ся 50 с.</p>	<p>Ціна оголошень: Рядок постійної, двохтижневий або тримісячний 60 с. з наліжками 1 т. з наліжками 1"50, з наліжками 2 т. з наліжками 2"50. Спеціальні умови за згоди редакції. Оплата за день і за лінійку. Постійні оголошення за особливими умовами. Один примірник коштує у Львові 16 с. на провінції 20 с.</p>
--	--	---

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Перед новим шкільним роком.

Львів, 16. серпня 1918.

На недостачу людей, очевидно кваліфікованих до фахового виконання певних завдань у національній життю жалуємось не тільки ми, але й інші народи, які маючи свої власні школи й інші університети, свої держави могли піти своєї волі повести вихованням і освітою свого молодого покоління. Не в такій ситуації знаходився український народ. Він цілі віки коротав свій вік в польських і московських ярмі, він був позбавлений всякої можливості і свободи культурного і національного розвитку. Перед роком владі одні кайдаки, другі мимо усіх зусиль ворога вже кришались. Український народ виступав на широкій шлях державного існування, яке мимо усіх чинних недомогань набавом і остаточно вже вирішилось.

Останні часи розширили в безкінечність обсяг завдань, які мусить виконати наше громадянство, якщо має здержатися на поверхні життя новітньої нації. Однак до виконання цих завдань за мато є мати добру волю.

Крім доброї волі і запалу до праці потрібне тут конче знання, яке можна собі придбати тільки фаховою освітою.

Справа фахової освіти — мусимо се прийняти, — стоїть у нас на доволі низькій ступені. Бракує в нас добрих робітників на кождім полі. У нас розтанули на велику скалю диктантиса, не багато натомість кваліфікованих фахових сил. Сего диктантисму ми мусимо вже раз позбутися, а позбутися можемо його тільки в сей спосіб, що звернемо більшу увагу на виховання молодого покоління.

Неблизько початок шкільного року. Сих кілька неділь, яких ділить нас від цього, ми повинні використати на се, аби розвинути широку агітацію серед нашого громадянства і поширити клич: До школи! Показаймо своїм дітям до шкіл народних, середніх, промислових, торговельних і господарських, які далим їм хліб в руки. Звернім бачну увагу на молоде покоління, з якого мають вирости нові робітники на широкій українській землі, не зважаймо на ніякі перепони! Правда, тепер час тяжкий, неодному прийдеється тяжко здержати дитину в місті, але на се є наші бурж. інститути, інститути, які доложуть певне зусилля, аби улекшити біднійшій молодіжці побут у місті.

До віда, бо час минає, а кожда змарнована година є втратаю для цілого народу. В найближшій будучині потребуватимемо багато — багато людей, які треба у великій кількості підготувати до праці для добра України.

„Рекорда“ устрою Австро-Угорщини.

Львів, 16. серпня 1918.

Наші уваги про поданий „Чехом“ проєкт перебудови Австро-Угорщини ц. к. львівська газета вважає потрібним сконфіскувати. Що до проєкту цього, то він має вже ось як десятиліття його автентичности: З достовірного жерела доносять до парламентарної кореспонденції, що чеські донесення

про задуману перебудову монархії в конфедерацію національних держав є вигадані. Компетентні чинники не знають нічого про такі федералістичні плани. В сім випадку може тільки ходити о задушевні бажання Чехів“.

Поза сім слід зазначити, що „Reichspost“ назвала проєкт сей „пробним баллоном“, а „Morgenzeitung“, обговорюючи в числі в 15. с. м. у вступній статі південно-славянське питання заявляє, що установлення південно-славянської держави стріаулобса з рішучим протестом Угорщини, яка бачилаб в сім небезпеку ірреденціяму в Кroatії. З сей самої причини — читаємо далі, — як відомо ноборювала Угорщина установлення українського коронного краю у Східній Галичині, бо маслідком сего виступилиб сепаратистичні стремління серед української людности в північно-східній Угорщині. Крім сих сумнівів належить ще підчеркнути, що в доне сєнню про план Гуссарєка не сказано нічого про українську справу. І дійсно мається вражінє, начеб на міродатнім місци наступила зміна погляду що до української області на сході і начеб думку про утворення українського коронного краю, з політичних комбінацій вичеркнено.

3.000.

Київ 13. серпня 1918.

Під заголовком „3.000“ містять нинішня „Нова Рада“ такі уваги:

Оглядаючи вряжай цього року, „Кієвская Мысль“ цілком справділиво зазначає, що „конче треба урегулювати те в'язище, на яке вже звернуло було увагу державне хлібне бюро в засіданні 12—13. червня. Річ у тому, що тепер в Україні маємо йдуть за її межі посилки. В тих посилках переїмається бюрошю, цу кор, сало, риж і т. ин. Відомости опубліковані в ч. 31-ім віденського журналу „Das Interess“, зазначані на офіційних даних, показують, що кожного дня до самої тільки Австрії йде 3.000 таких посилок. Державне хлібне бюро в своїх резолюціях зазначило, що ці посилки треба зраховувати до наряду хлібних грузів. І це справді треба робити і в інтересах людности і заради справ кього виконання економічних умов.“

Український університет у Полтаві.

(УДТ) Полтава, 10 серпня 1918.

„Просвіта“ відкриває в Полтаві філіальний факультет на українській мові. Губерніяльє земельне зібрання підтримує цей почин, даючи кошти. Зібрання постановило відкрити

український медичний факультет, видавати українську газету.

Утворено багато стипендій в школах імені українських громадських діячів, також стипендії імені князів Володимира й Ярослава.

Угорщина і Польща.

Варшава, 15. серпня 1918.

При департаменті для політичних справ — як доносять тутешні газети, буде окремий ресорт для угорських справ.

Українсько-російські переговори.

(УДТА) Київ, 10. серпня 1918.

На однім із попередніх засідань фінансово-розрахункової комісії російська делегація запропонувала схеми реєстра державних обов'язків, котрі повинні бути поділені між Україною і Росією. Цю схему українська делегація прийняла тільки як програму, не рахуючи можливим взяти на себе якіб то не було обов'язки по предложеній схемі без попереднього розгляду її в своїй комісії. По питанню фінансового розчету українська комісія встановилася на таких принципах: 1) кількість населення, 2) участь України рівняється приблизно 22 проц. Комбінуючи ці принципи українська комісія виявляє долю України в розчеті приблизно в 1/4 частини. Дальніша часть засідання була присвячена питанню самого розділу майна. Українська делегація висловлюєсь з того, що більшість державних маєтків Росії знаходиться за межми України, що Україна брала участь в придбанню, поширенню і охороні, іх лічить необхідним зробити відрахунок сього майна при фінансовім розчеті. Російська делегація не висловилаєсь принципіально проти такого розчету і просить пред'явити спис таких маєтків, категорично відмовляючись пред'явити такий спис: зі свого боку. Під кінець засідання, не дивлячись на те, що принципіальних суперчок проти такого поділу російська делегація не висловлювала, вона несподівано в особі проф. Мейровського заявила, що маєтки, котрі знаходяться на території, підлежній суверенітету Росії, поділу не належать.

В кінці засідання представник української делегації заявив, що до реєстру державних маєтків Росії, що належать до поділу між Україною і Росією, не може входити в золотий фонд, частина котрого однак має бути передана українському уряду, як еквівалент в виладку прийняти ними відповідальности по обов'язкам державної скарбниці, як забезпечення випущених державним банком кредитових білетів.

На вчорашнім засіданню сей комісії розглядалися сїм самі питання, причім з боку російської делегації був посланий докір українській делегації, що ніби-то вона гальмує справу мирних переговорів. Українська делегація з фактами в руках доказала, що обвинувачення в затягненні мирних переговорів їй не можуть бути пред'явлені.

Оборонці Росії на Україні.

Одеса 13. серпня 1918.

Нинішнє „Вільне Життя“ містить таку статтю:

Проти української державности всі верстан російських громадян, які перебувають на Україні, озброїлися мечами. Соціалісти всіх видів, кацети під ріжним сеуом, праві, крайні праві всі таорять єдин фронт.

Упертість боротьби за відновлення Росії, другими словами повалити Україну, дуже сильна. Пригуплені мечі зараз валяються иншою

зброєю, вишукуються нові засоби аби досягти своїх цілей.

Так вся без виімку російська преса веда офензиву не лише проти державности, але і проти культурно-просвітних заходів, не визнавала ані нашої національности, ані мови, називала недорозвиненою нацією, яка без Російської культури не може існувати і нарешті коли на перекір українська державність розвивалася, повстала школа, пробудилося національне почуття виявилися у народа свої природні вимоги, по-

З достовірного жерела доносять до парламентарної кореспонденції, що чеські донесення

чи побачили, що преса не може спинити українського руху, що преса не встані прислужитися до здійснення їх цілей, і як оружа преса псбється не здатною і ворожість і напади в пресі стають бліді, жалкі і відчувається в ній безсилна злоба, яка виявляється майже лайкою на такі випадки, що не мають жадного значіння.

Ще що можна зустріти в московській пресі то се: мордописня, галицька тарібанщина і подібні гирани, як наслідок царської трагії проти недержавних народів бувшої Росії, якої досі не може позбутися навіть професорська газета зченого росіянина Погодіна, (див. Руска жиня за 6. серпня).

Другі мечі, якими озброєна інші елементи і оборони російської неподільності, були — агітація в церквах, в урядових інституціях на селах, престо на вулицях.

Сі мечі уже те знали границі у своїх стараннях, бо тож не преса, яка не може допустити в друкованій вже занадто жскрапі і паккі випадки. Преса ж те буде вам писати, бий хатлів, перерізати їх мазениці, і не буде грати на інстинктах темної маси, не буде призивати в початку побити жидів, бо то жидівська... ніби подібне „тарібанщина“, „мордописня“, а потім ходлів, бо то те допускає пресова тактика, але в агітаціях устних, то все можливо і розвивалося дуже скоро.

Але й се „достойніє“ царської політики, як меч проти українців, не має бажаних наслідків, бо нарід знає, до чого то теде і знає вже оцінку таким „річам“. Отже агітація український наїд захопити не може і сей меч уже типробований і припулений о народно свідомість, як не здатний відкидається.

Треба шувати інших засобів боротьби. І ст в плян дальшої роботи вноситься реабій на ділі.

За вбивством Мірбаха, вбито генерала Ейхгорна. Сим вбивством малося на меті викликати у німців іншу тактику до України, згоді ство було розлічено так ніби воно вишло від України і сим викликати політичні неприемності між сими державами.

Злодійство се теж не дало ніяких наслідків. Політичні відношення між Україною і Німеччиною не змінилися і от розпочався похід проти провіантів наших.

Першою жертвою було злодія вбивство України Стешенка і треба гадати, що удмахи на життя наших діячів були підготовлені в більшім розмірі, і жертвами терора не був признаний лише Стешенко а і багато других, як вже вдалося дізнатися.

Боротьба за відновлення Росії і таким засобом як терором теж не має надії на їх успіх і от знов, а поки що не в ясній формі, починається вишукувати нової форми боротьби. Як можливість нових сприяючих до того умов вже мається на думці використати англо-французський фронт на півночі Росії, який власне ще не має навіть сталой і виробленей програми щодо операцій і політичної тактики.

Майбутній англо-французський фронт, фронт Чехо-Словаків, а також проєктований новий фронт Японії, вже трактується з належним присмаком і будуться повні наслідки від його майбутніх операцій в освітленню подавлення України і відбудови знов матушки Росії.

Затасні надії, які багато разів ріжними спо-

собами пробувалися здійснити, тепер дивлячись на далеку північ сімрії виростають в певну сподіванку на скорі їх здобуття.

Розглядаючи новий фронт на півночі Росії, в нашого українського погляду ми можемо сказати, що пограти для нашої державності не може бути ніякої.

Похід союзників, як то трактують „політики“ в таборі „єдиної“, не може бути походом проти визначивших народів, бо теби було не на користь самої Англії, яка в сій справі відіграє головну роллю, бо таке острє питання, як увільнення поневолених націй, в Англії переживає острю кризу.

Ірландці, які вмагають до такого самозначення, яке осягли Українці, не зможуть миритися з тим походом англійської політики і Росії, бо такий похід загрожувавби і їх інтересам.

Далі питання з Індією теж не говорить за приписувані Англії цілі в сій похіді, бо питання се пильно і з поспіхом розглядається в англійському парламенті.

Крім того не можна допустити, щоби англійська дипломатія, маючи у себе такі невирізані питання, допустилася „топерної“ політики і тактики, які їй приписують дипломати, осліплені судьбою „нешасної Росії“.

У створенню північного фронту Англіїця ми треба шукати інших мотивів, більш правдоподібних, а те підготовку до розв'язання всіх питань на майбутній мировій конференції, але сього питання торкатися ще не час. Єдиний сподіваний ратунок Росії — завалення України на північний фронт, як новий меч проти нас, теж не осягне цілі і „руське“ остаточно мусять відвертисся від спроби стояти на перешкоді розвитку української держави, бо більш не буде таких випадків, якби могли подавати надію на боротьбу з Україною.

до Бельгії, то дотепер ніякий німецький державний муж не здобувся на ясний, певний і двозначний висказ: Ми заняли Бельгію без прихильності і то з усім, що ми від неї забрали“. Наслідком перевороту в Росії, німецьким впливам до Фінляндії прийшли як освободителі і хочуть втягнути Фінляндію у війну та вості дан-

Естонію, Лівонію, Польщу і Україну намагається Німеччина всякими способами впливати під своє військо і господарське пановання Бальфур обговорював дальше накинений Румуній мир та вказував на ріжниці в постановленні Німців і Англіїців в областях, які одні і другі здобули, чи вважали під свій вплив. Коли Нрив Бальфур—коли повна перемога наша не пресвідчить Німеччину, що німецька політика є схиблена, исто зможу сказати, як мається будувувати Росію. Пашифістична група падає не має спромоги перемогти великі сили перемоги, які ставить Німеччина пашифікаційній ідеї.

Російсько-японська умова.

Львів, 16. серпня 1918.

„Lokal Anz.“, повідомляє, що в газеті пашифістів „Мирь“ опубліковано тасмну русско-японську умову проти Англії та Америки, підписану 3. липня 1915 р. Савоковим та Мотоно. Умова ставить метою оборону Китаю проти Англії і Америки, якби вони задумали втручатися для політичного панування у внутрішні справи китайської республіки. Умова має силу до 1921 р. і обов'язує обидві сторони не йти до сепаратного миру.

Всеукраїнський в'їзд бібліотекарів.

Київ, 13. серпня 1918.

Вередні вересня, а саме 8. IX—12. IX з'їзду скликається Всеукраїнський з'їзд бібліотекарів, який повинен вирішити багато питань, що виникли в зв'язку з поширення українського культурного руху. Проте мати левий з'їзд ним з'їзду зацікавленими бібліотекарями і особами, зв'язки сучасним обставинам, майже зовсім не можливе. Тому то ініціативна комісія по скликанню з'їзду не може звертатися до кожного бібліотекаря особисто, але виключно до тей невеликої кількості, яка дала про себе повідомлення.

Отже ж бажано бубоб повідомити по можливості широкі кола громадянства взагалі і зокрема фаховців про ту працю, яку поклали прикладеному програмі, виробленому організаційною комісією, повинен зробити з'їзд.

Осіб, бажаних прочитати на з'їзді доповіді, прохають заздалегідь надсилати їх до бібліотечно-архівного відділу (Бібліотечний будинок 14) — з написом: „До з'їзду бібліотекарів“.

Програма Всеукраїнського з'їзду бібліотекарів поділяється на такі відділи: 1) Стан і потреби бібліотечної справи на Україні. 2) Організація бібліотек. 3) Правовий стан бібліотек. 4) Техніка бібліотечної справи. 5) Бібліоте-

Бальфур про відбудову Росії.

Львів, 16. серпня 1918.

В палаті громад група пашифістів домагалася рішучих мирських заходів правительства. Член бувшого ліберального кабінету Робертсон відповів, що німецьке правительство ніколи не згодиться на роззброєння, коли його до сего не приневольється. Бальфур завначиз, що се дуже слаба надія, щоби Німці добровільно стали мировим членом ліги народів. Лихо лежить в легких військових успіхах Німеччини. Що

„Присяга“.

(Конець).

Як мене викликали до Михайла, застав я там вже і пана Верцінськийго. На столі стояла фляшка горілки та колачі, папір і каламар, а пан Верцінський вже написав тестамент. Не можу Вам тими самими словами сказати, як там було написано, але тямлю тільки те, що там стояло таке, що за то, що Михайло пішов на залі дороги і внаслужив на кримінал та ще він бунтівник старий записує він маєтку на церков, а пів на костел, а синові нічого не лишає, а ті гроші, що винен старому дяку, він йому дарує.

Послушав я того тестаменту, а пан Верцінський чим скорше підсував старому до підпису. Хотів я щось сказати та обстали за Михайлом, але закричали мене. Але старий таян щось зіркував, та каже:

— Ні, вже годі, дайте спокій, таки він моя єдина дитина. Злодій і бунтівник, то най го суд скарає, але таки пів маєтку а мушу йому лишити.

Атже і марнотратникам лишаютъ. Позмагалися зі старим ще трохи пан Верцінський і Столяжинський, а далі і натім стало, що половину маєтку таки Михайло записав, а лиш другу половину розділили.

От через які дві неділі вернув Михайло з арешту.

Поволі вже й позабулося лихо, але до Михайла вже ніхто не відважився приходити.

Вже й пан Верцінський вачав було келкувати собі з Михайла, та розказувати людям, що Михайло так виїхав на читальні, як „Zabloski na mydle“, та все пильнував старого Михайлового батька, що ніяк не хотів ще умрвати, щоби старий часом не погедився з сином.

От якось перед самими живими веду я коні на ніч. Іду по при цвинтар.

А ніч Вам ясна, та тиха, та місячна, та зоряна... Тихо, лиш перепелиці підпелітькають, та деркач заголосить в збіжу.

Та що я буду Вам казати, яка гарна ніч бувне літна, зоряна, та ще молодому!

Отже іду, аж ту — свят, свят, свят, — щось гейби рухається між гробами на цвинтарі. Трохи у мене волосе стало дубом, а далі таки перехрестився я, та підкрився ближше, ховаючися поміж корчма.

Чую — се наші хлопці, ті, що до Михайла ходили, і він між ними. Стали довкруги гробного камня підняли руки до присяги, тай говорять за Михайлом слово по слові:

„Присягаємо, що зложимо читальню, що до смерті будемо служити правді і для добра громади“.

Я не втерпів. Вискочив з закорча тай кажу:

— От товариші! А я де?

Присягай же і мене!

Михайло трохи чей завстидався.

— Вбачай — каже Гриньку, не довіряли тобі, бо не знали, чи підеш з нами, а коли хочеш, то присягни.

От і я присяг — нас всіх 14. Незадовго, при помочи читальників і з сідного села ми заложили читальню.

Немало було ще клепотів з паном Столяжинським і Верцінським, а далі і вони зникли. А нині, бачите, кілька вже всього зробили... дбали....

Оповідання старого перебили гучні оплески в салі.

Представленне скінчилось.

До бічної кімнати зачали входить розмовні актори.

„Петро“ мучився при віддиранню штучного вуса. „Наталя“ чим скорше добралася до смальцю, щоби старти шмичку „даний“ держав у руках штучний ніс, а „Виборова“ увійшов з перукою в руках.

Ту роллю грав Михайло.

Сів на лаві, та нічого не говорив, дивився перед себе якнісь задуваним зором.

— От і додержали присяги.

А ти Михайле ще в нас і разним будеш, але вїтом то таки не виберемо, бо присяга присяга, а таки мігбись скрунитися — тай ніч каже....

„Ще нам брата молоді! сміється до дя...“ — лунало з салі з кількох соток громадян.

Реман Миславич

Через жінку...

рпії Філії С. Г. де отримують вказівки як і що даліше робити. Канцелярія Філії „Сільського Господаря“ вже оворена і міститься в домі т.ж. кредитового „Самочина“ в Бродях, та у відділе Інформації і ріжних порад щоденно (крім неділь і свят). Отже жваво до організації і праці, щоб не пропали міліони народнього майна в повіті. З наказу Ради Філіяльної — справник канц. Ст. Назаревич.

ПОМЕРЛИ.

Дня 10. серпня с. р. в Штайнкламі Н. А. помер народний учитель з Бучача Олекса Береза.

Покійний з вибухом війни вступив до У. С. С. та слаба його здоров'я не видержало воєнних турбів.

Він також занедужав на легкі і увільнений із стрілецьких рядів, прийняв посаду учителя в народній школі в таборі виселенців в Гімніді.

Тут мимо, що вдоров'я було у нього знищене, совісно виповняв свої учительські обов'язки та з запалом працював в таборових читальнях, а головне в читальні ім. Федьковича. З весною 1918 стан здоров'я так погіршився, що мусів овустити Гімніді, щоб рятувати здоров'я та вже було зазано. В. Й. П.

Фільомена Устиянович вдова по Климу Устияновичеві, уговорила в Бові по довгій та тяжкій недузі в 65 році життя — в Мадягбаку коло Віаня. — В. Й. П.

ЗЛОВІСТКИ.

Субота, 17 серпня 1918

Няні греко-кат. 7 Молод в Еф. — римо-кат.

Австрійка. Вактра: греко-кат. 8 Н до 3. Св. — римо-кат. 12 Н. по 8. Св.

Вінчання пни Марії Диківної з п. Осипом Лозовським відсуло я 11. серпня с. р. в Колінках. 306

— В школах У. П. Т. у Львові (ул. Мохнацького ч. 12.) іспити до всіх клас на 1918/19 р. відбуватимуться в суботу 31. серпня і понеділок 2. вересня від 9—12 і 4—6 год. а в неділю 1. вересня від 10—12 год. рано. Зступний іспит на I. рік учит. сем. відбувся 3. вересня від 10 год. рано і привести треба метрику хрещення, свідоцтво лікаря фанка і свідоцтво шкільне. Приватні (зступні) іспити до всіх клас школи вввв і виділової та на II. — IV. роки учит. семінарії будуть відбуватися в понеділок 9. вересня від 9. год. рано. Шкільний рік розпочнеться 3. вересня богослуженням, на яким мають з'явитися всі учениці. — Дирекція. 2—3

Конкурс. Виділ Кружка У. П. Т. в Долині розписує отрим конкурс на принятє учеників до бурси і інституту на шк. рік 1918/19. Успіях прийнят: а) до Бурси: 70 К. місячно, в чім бодай половина в натураліях. Річний додаток на інвентар 20 К. б) До інституту: 150 К. місячно, в чім бодай половина в натураліях. Річний додаток на інвентар 45 К. Ученики мають мати власні ліжка і постіль. З огляду на обмежене число місць належить як найкорше слати зголошення на адресу Дирекції гімназії в Долині. 304 а) 1—3

Конкурс. Виділ Кружка У. П. Т. в Долині розписує отрим конкурс на три «кваліфіковані» учительські сили до гімназії, в довільній групі предметів. Платня після умов, не менша отим як в заведеннях державних Війскових ге. „а“ сейчас рекажує ся. Безароволячній зголошення слати на руки Дирекції української гімназії в Долині. 304 б) 1—3

Загальні Збори Кружка У. П. Т. в Долині відбулись д. 26. серпня 6 р. о год. 9. рано в будинку укр. гімназії, в складуючих з'являлись дачини: 1. Звіт уступаючого Виділу. 2. Вибір нового Виділу. 3. Загроженне існування гімназії укр. в Долині. 4. Виеснення членів. Приситсь о екзакційснийшучу участь усіх свідомих Українців повіту, в огляду на велику вагу справи. Зі Виділ: о. Т. Горнякевич — голова М. Творицало секретар. 304 в) 1—3

До українських авторів. Арт. видавни-

незвичайну драму на 4 дії з Магдою Соня — в головній ролі —

„Русалка“ під зарядом Гр. Ганул'ка видає сего року рекламний календар на 1919 р. Укр. автори, котрі схотілиб піддержати нас своїми творами, авольте свої праці (короткі оповідання, вірші і др.) надсилати на адресу: Марія Ганул'ка, Львів, вул. Куркова 10 300

П. Яна Яворського, бувшого учителя в Сморжеві, тепер в Радехові, прощу о віднозідь на 1) мій лист рекомендаційний, 2) мою звичайну картку, 3) мій лист за рецепієм зворотним конечно. Справа важна і нагла, тож сейчас потрібна відповідь. 301

Гімназійний курс у Відні III. Radetzkystr. 2 перестав існувати. Ака сего курсу перевезено до цк. Дирекції гімназії Фрэнц-Ірсефлі в Тернополі. Тут треба звертатися від тепер по необхідній свідочстві і дулікаті. 301

Краеве Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові подає до відома, що наклад брошури В. Целевича „Про чинити би і списування воєнних шкід“ у нас хизило вичерпаний—просимо зимовляти сю книжку по наших філіях — які одержали більшу кількість сих брошур в комісоу розпродаку. 5—6

Вп. Павло Качмар студ. прав родою в Купнової авольте зголоситися до Адм. „Діла“ в справі свого індексу. 297 2—2

НАДІСЛАНЕ.

Парохія Хлітчани --- до заміни

В інтересі добра церкви парохіян і загального добра, авольтегемо Всч. ОО. катріби намірляти мінитсь в о. Брунцям, щоб сего не робили, коли не хотуть наразитися сейчас на зступні на непрямности зі сторони парохіян. Громадяни села Хлітчани і Хориньова. 210 1—1

Адвокат краєвий

Д-р Іляріон Боцюрків

переніс свою канцелярію з Яворова до Бучача і мешкає вул. Міцкевича 13, проти суду. 297 2—2

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Пропав без сліду Михайло Лукаш, служив при 35 пп. з імпл. Вже минув 3 рік без вістки про нього. Бєси авольте хто про владного, авольте ласкаю понести його жж. — Dvor Subice n. Velki Kostomlaty — Bohmen. 288

ОГОЛОШЕННЯ.

Пошукується інструктора на 10 місяців — від 1. вересня с. р. для ученика III. кл. и дівчини 4 зор. Зголошення о. Волод Дорош, парох Бранці церковній в Бранці. 321 3

Смуть на селяцтву — в силі в у інте ігетна — обявляти авряд дому та господарство на селі у селянства. Зголошення на адресу Е. Топольський Львів, Тавновського 22. 30

17-літній дачиня, кругла серота потребує опікуни, котрі хотілиб заступити всі любих родичів яких вратали підчас війни, та вжитись дачиним «у вихованні та обриванні». Все маємо «ісе свідочство а і року сем. і коопційний дар до музики. Письма прощу слати на адресу: Бучач, route restante „Зібута“. 285 1—2

Пошуують учительни на цілий рік шк. до двох учениць в VII. кл. вид і III. кл. нар. можливо в фортецяном, Говорар після умов. — о. Петро Юрчак, парох в Ляшках коло Бабрівка, пов. Ярослав. 218 4—6

До заміни посада радника суду в провінціоноальнім «ісісі» повіт в школі Слабора. — Зеланяце в місяці, авровлячній добра. — Зголошення під Т. К. до Адміністрій. 287 2—3

Пошуують інструктора вглядю інструкторка від 1. вересня 6 р. на село до учениць I, II. кл. ш і в природних, робота і фортецяном наягані, однак не конечно — Успіях; ціє удержано і платня після умов. Надбоєстра Глібоцький в Заблоторі. 289 3—3

— висвітлює від 13. с. м. — Чудове доповнене програма. — Настроєва музика.

Кіно „КОПЕРНИК“

вул. Коперника ч. 9.

Важче для священників, дяків і хорів переселенців. Прямилась позна авенародна Летува на два голоси. Набути можна в книгарні Шенченка і Ставролії, — ціна 3 К, протв 60 сот.

Українська родина прийме 2 учениць шк. клас на харч і канц. Платня в нату залях. Зголошення на адресу: Муидантка канцелярії „Просвіта“ Львів, Ринок 10.

До обсадження посада

прокурюриста

в Сцілці українських кооператив Галичини для товарової обміни у Львові, Підвале 7. Проситсь зголошуватися листом.

Краєвий Союз для збуту худоби у Львові вул. Оссолінських ч. 15

потребує сейчас кореспондентів, які ністки, яка вправно пише на машині „Мерседес“ українським і латинським письмом і трисилія бюрові до бухгалтерії і маніпуляцій. Висноручно писані подання петентів приймає Дирекція кожного дня до 12. год. рано. 113 1—1

СПІВАНИК УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ

В опраді: Оглядника в красках, 128 стор., 83 стор. нотами на один голос, 68 образів. Прогарня книжка. Ціна 5 зор. — Жадати за послілатом: Zentralverwaltung der ukrainischen Legion, Wien VIII., Lauderergasse 20. — З поля треба слати К 570 на адресу VIII. 18—1

МАШИНИ ДО ШИТТЯ

найлучших системів найкоршеше можна набути у фірми АЛЕКСАНДЕР МЛІМОН склад машин до шиття Львів, вул. Валова ч. 11. Варстат репараційний. 211 1—1

Нові книжки. Нові видання

„Всесвітної Бібліотеки“

Накладом видавництва „Всесвітної Бібліотеки“ саме появили ся друком слідуючі книжки: Н. 13. Гуга фон Гейманотала „Святий П'ятік“, драматична поема в перекладі Олександра Луцького. Ціна 1 К. 50 с.

Н. 15. Д-ра Дмитра Донцова: Українська життяна думка і Європа. Політична розвідка. Ціна 3 К.

Кінчатсь друкувати: В. Кароленка „Язика“, повість в перекладі Петра Дітлага.

Нововидані випуски „Всесвітної Бібліотеки“ можна дістати в „Книгарні Наук. Тол. ім. Шевченка“ у Львові Ринок ч. 10, або у Львівській книжарні в Бориславі за попереднім надсланням пожитости і на кошта посланки 30 сот. на порочену оплату 60 сот.

2 К. Видання „Артистично-Літературні Новини“

НОВЕЛІ ЕДГАРА ПО

переклад в англійської мови І. Петрушевича

МОЇ ЛИСТИ

Поезії Василія Щурата.

2 К. Ціна по 2 зор. Замавалати в книгарні ім. Шевченка у Львові. 211 1—1

„СВОБОДА“

популярний тижневик, виходить кожної суботи; дає огляд нашого сучасного національного життя і всесвітніх подій. Окремі сторінки тижневика присвячені господарстві воєнного часу. Кожне містить інтересний фейлетон. — Ціло річна передплата вносить 10 піріччя 5 К., квартална 2 К. 50 с.